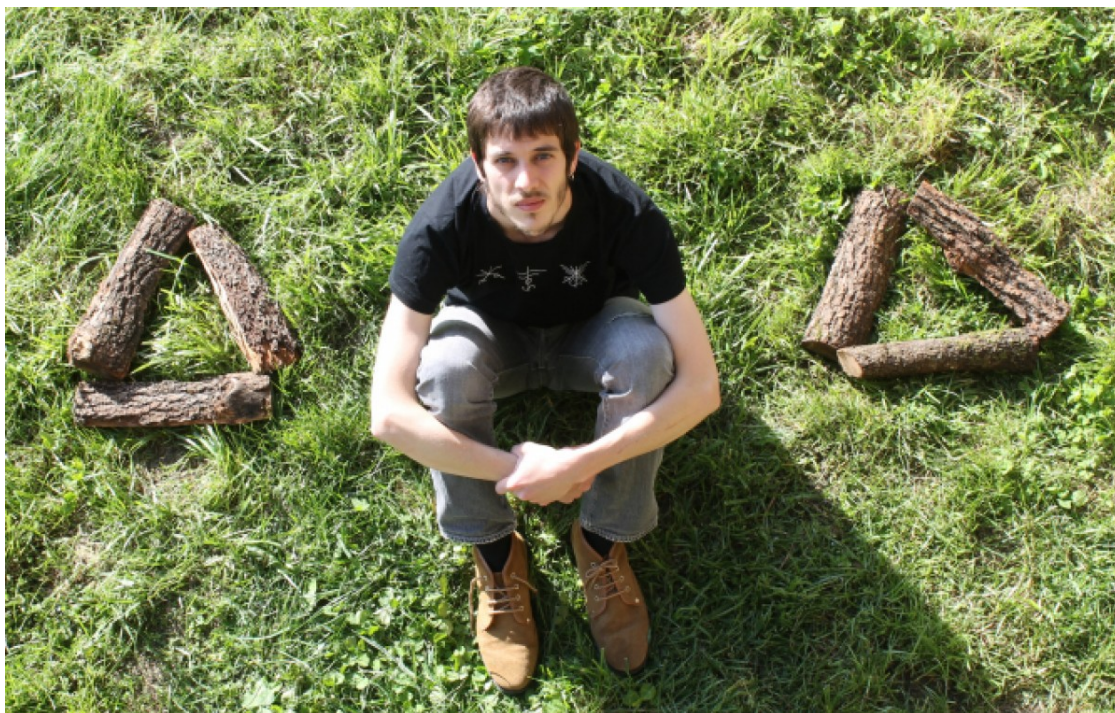

La natura ens entra a casa

Arnau Obiols publica la cançó "Els carrers seran el cel", nascuda i inspirada en el confinament

Arnau Obiols | Jana Rosell

Arnau Obiols publica aquest Dilluns de Pasqua el senzill "Els carrers seran el cel" (Segell Microscopi, 2020), una cançó casolana nascuda i inspirada en el confinament que tots vivim. En el seu cas, envoltat de natura. Un 'intent de posar un raig de llum al moment' que ja podeu escoltar a Sons i Enderrock.

El confinament en un poblet de l'Alt Urgell és molt diferent del de les grans ciutats. Allà s'hi ha instal·lat des de fa uns mesos **Arnau Obiols**, i allà hi ha gravat una cançó casolana, amb una petita taula de so i un sol micro, que respira naturalesa i naturalitat. "La lletra em va sortir bastant a raig, és com un intent de mirar en positiu aquesta situació -explica-, que ens ha obligat a parar i reflexionar sobre moltes coses. Pots observar els dies com passen... aquesta connexió amb la natura i la vida, per mi és la vida. Aquí on visc, la primavera et ve a buscar encara que estiguis tancat a casa. Però la cançó fa referència tant al fet individual com al col·lectiu; per lo bo i per lo dolent, hem parat i està bé que ens replantegem moltes coses".

Musicalment, la cançó s'obre i es tanca amb un joc de veus superposades i modificades, fetes anar del dret i del revés, que emmarquen la peça com un vent udolant. I entremig, percussions gravades amb molt d'aire, xiulets, l'aspre frec del rabequet (el violí de pastor característic del Pirineu) i una altra de les característiques habituals en el percussionista de la Seu d'Urgell: les gravacions de camp que el lliguen amb un territori molt concret. En aquest cas, l'ambient el

posen uns ocells gravats de bon matí, aquesta mateixa primavera.

Arnau Obiols és bateria, però a més és un músic inquiet que cada cop prova coses diferents. En paral·lel a la participació com a percussionista de diversos grups o els projectes instrumentals i cantats que ha presentat els darrers anys, aquí ha buscat una estètica nova, partint del clàssic concepte artesanal de 'guitarra i veu', per anar-hi afegint tot d'elements. "Jugo molt amb les limitacions, tant les tècniques com les meves com a intèrpret, i tinc una relació molt utilitària amb els instruments. Tot i que no els domini, agafo els instruments i miro què en puc treure. M'agrada remenar i treure el màxim de recursos".

La preparació d'"Els carrers seran el cel" li ha proporcionat dies intensos i interessants. "L'he gravat com he pogut, l'haver-se de fer càrrec de tot el procés, de la composició a la gravació i les mescles, és tot un aprenentatge", explica **Arnau Obiols**, que, això sí, ha comptat amb la col·laboració a la masterització amb **Jan Valls**, amb qui ja va treballar al seu darrer disc, *Tost* (Segell Microscopi, 2019), amb el qual va recrear i donar nova vida a un bon grapat de cançons de tradició oral del Pirineu.

Portada del senzill "Els carrers seran el cel"